2021 m. liepos 7 d., trečiadienis

P9_TA(2021)0346

ES ir NATO bendradarbiavimas palaikant transatlantinius santykius

2021 m. liepos 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES ir NATO bendradarbiavimo transatlantinių santykių srityje (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV),

— atsižvelgdamas į Šiaurės Atlanto sutartį,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) V antraštinę dalį, ypač į jos 21 ir 42 straipsnius,

— atsižvelgdamas į 2018 m. birželio 13 d. Parlamento rezoliuciją dėl ES ir NATO santykių ([1]),

— atsižvelgdamas į savo 2018 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją dėl karinio mobilumo ([2]),

— atsižvelgdamas į savo 2019 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl Vidutinio nuotolio branduolinių pajėgų sutarties ateities ir jos poveikio Europos Sąjungai ([3]),

— atsižvelgdamas į 2019 m. rugpjūčio 2 d. Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos (NATO) generalinio sekretoriaus pareiškimą dėl Vidutinio nuotolio branduolinių pajėgų sutarties,

— atsižvelgdamas į savo 2019 m. lapkričio 26 d. teisėkūros rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria dėl gynybos operacijų, įgyvendinamų vykdant Sąjungos politiką, iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ir Direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos ([4]),

— atsižvelgdamas į savo 2020 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) įgyvendinimo (metinė ataskaita) ([5]),

— atsižvelgdamas į savo 2020 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) įgyvendinimo (metinė ataskaita) ([6]),

— atsižvelgdamas į savo 2021 m. kovo 25 d. rezoliuciją dėl Direktyvos 2009/81/EB dėl viešųjų pirkimų gynybos ir saugumo srityse ir Direktyvos 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo įgyvendinimo ([7]),

— atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 14 d. Tarybos išvadas dėl ES visuotinės užsienio ir saugumo politikos strategijos, pavadintas „Bendra vizija, bendri veiksmai: stipresnė Europa“,

— atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 8 d. Tarybos sprendimą (ES) 2017/971, kuriuo nustatoma vykdymo įgaliojimų neturinčių ES karinių BSGP misijų planavimo ir vykdymo tvarka ir iš dalies keičiami sprendimai 2010/96/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Somalio saugumo pajėgų mokymo, 2013/34/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) ir (BUSP) 2016/601 dėl Europos Sąjungos BSGP karinės mokymo misijos Centrinės Afrikos Respublikoje (EUTM RCA) ([8]), siekiant įsteigti Karinių misijų planavimo ir vykdymo centrą (MPCC),

— atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 7 d. Komisijos pristatytą gynybos dokumentų rinkinį, skirtą diskusijoms dėl Europos gynybos ateities (COM(2017)0315),

---

([1]) OL C 28, 2020 1 27, p. 49.
([2]) OL C 388, 2020 11 13, p. 22.
([3]) OL C 449, 2020 12 23, p. 149.
([4]) OL C 232, 2021 6 16, p. 71.
([5]) Priimti tekstai, P9_TA(2020)0009.
([6]) Priimti tekstai, P9_TA(2020)0008.
([7]) Priimti tekstai, P9_TA(2021)0102.
([8]) OL L 146, 2017 6 9, p. 133.

2021 m. liepos 7 d., trečiadienis

— atsižvelgdamas į 2018 m. gruodžio 13 ir 14 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl saugumo ir gynybos,

— atsižvelgdama į 2020 m. birželio 17 d. Tarybos išvadas dėl saugumo ir gynybos,

— atsižvelgdamas į 2020 m. lapkričio 5 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2020/1639, kuriuo nustatomos bendrosios sąlygos, kuriomis trečiosios valstybės išimties tvarka galėtų būti pakviestos dalyvauti pavieniuose PESCO projektuose ([9]),

— atsižvelgdamas į 2020 m. lapkričio 16 d. Tarybos išvadas dėl ekonomikos atsigavimo skatinant perėjimą prie dinamiškesnės, atsparesnės ir konkurencingesnės ES pramonės,

— atsižvelgdamas į 2020 m. lapkričio 20 d. Tarybos išvadas dėl 2020 m. PESCO strateginės peržiūros,

— atsižvelgdamas į 2021 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimą pritarti Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados ir Norvegijos dalyvavimui PESCO projekte dėl karinio mobilumo,

— atsižvelgdamas į 2021 m. balandžio 16 d. Tarybos išvadas dėl ES strategijos dėl bendradarbiavimo Indijos ir Ramiojo vandenynų regione,

— atsižvelgdamas į JAV sprendimą iš naujo prisijungti prie Paryžiaus susitarimo,

— atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 15 d. priimtą ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimo bendrą pareiškimą,

— atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 15 d. priimtą ES ir Kanados aukščiausiojo lygio susitikimo bendrą pareiškimą,

— atsižvelgdamas į klimato kaitos ir gynybos veiksmų gaires, kurias 2020 m. lapkričio 6 d. pasiūlė Europos išorės veiksmų tarnyba,

— atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 2 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Nauja ES ir JAV pasaulinių pokyčių darbotvarkė“ (JOIN(2020)0022),

— atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 10 ir 11 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl ES ir JAV santykių,

— atsižvelgdamas į 2021 m. kovo 22 d. Tarybos sprendimą, kuriuo sukuriama Europos taikos priemonė (ETP),

— atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 16 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Europos Sąjungos skaitmeninio dešimtmečio kibernetinio saugumo strategija“ (JOIN (2020)0018),

— atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 7 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Strateginis požiūris į atsparumą ES išorės veiksmų srityje“ (JOIN(2017)0021),

— atsižvelgdama į 2021 m. vasario 26 d. Europos Vadovų Tarybos narių pareiškimą dėl saugumo ir gynybos,

— atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos derybininkų pasiektą susitarimą dėl Europos gynybos fondo (EGF),

— atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos politinį susitarimą dėl Kaimynystės, vystymosi ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonės (KVTBP) kitos daugiametės finansinės programos (DFP) laikotarpiui (2021–2027 m.),

— atsižvelgdamas į 2003 m. kovo 14 d. ES ir NATO susitarimą dėl informacijos saugumo,

([9]) OL L 371, 2020 11 6, p. 3.

— atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 8 d. Europos Vadovų Tarybos ir Europos Komisijos pirmininkų ir NATO generalinio sekretoriaus Varšuvoje pasirašytą bendrą pareiškimą dėl ES ir NATO bendradarbiavimo,

— atsižvelgdamas į bendrą 74 pasiūlymų dėl Varšuvos bendro pareiškimo įgyvendinimo rinkinį, kurį 2016 m. gruodžio 6 d. ir 2017 m. gruodžio 5 d. patvirtino ES ir NATO tarybos,

— atsižvelgdamas į 2018 m. liepos 10 d. Briuselyje Europos Vadovų Tarybos ir Europos Komisijos pirmininkų bei NATO generalinio sekretoriaus pasirašytą bendrą pareiškimą dėl ES ir NATO bendradarbiavimo ir į 2018 m. liepos 11-12 d. Briuselyje vykusiame Šiaurės Atlanto Tarybos posėdyje dalyvaujančių valstybių ir vyriausybių vadovų priimtą Briuselio aukščiausiojo lygio susitikimo deklaraciją,

— atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojo ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai ir NATO generalinio sekretoriaus penkias pažangos ataskaitas dėl bendro pasiūlymų rinkinio, bendrai pateikto 2017 m. birželio ir gruodžio mėn. ir 2018 m. birželio mėn., 2019 ir 2020 m., įgyvendinimo,

— atsižvelgdamas į JT darnaus vystymosi tikslus (DVT), visų pirma 16-tą tikslą, kuriuo siekiama skatinti taikias ir įtraukias visuomenes siekiant darnaus vystymosi,

— atsižvelgdamas į branduolinį ginklą turinčių valstybių, kurios yra Branduolinio ginklo neplatinimo sutarties šalys, branduolinio nusiginklavimo įsipareigojimą, nustatytą Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatinimo (NPT) VI straipsnyje,

— atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 5 d. Velse vykusiame Šiaurės Atlanto Tarybos susitikime valstybių ir vyriausybių vadovų priimtą Velso aukščiausiojo lygio susitikimo deklaraciją,

— atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 14 d. Briuselyje vykusiame Šiaurės Atlanto Tarybos susitikime valstybių ir vyriausybių vadovų priimtą Briuselio aukščiausiojo lygio susitikimo komunikatą,

— atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 13 d. Didžiojo septyneto (G 7) vadovų komunikatą „Mūsų bendra pasaulinių veiksmų darbotvarkė siekiant atkurti geriau, nei buvo“,

— atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 16 d. Ženevoje vykusį ES ir Rusijos aukščiausio lygio susitikimą,

— atsižvelgdamas į JT nusiginklavimo darbotvarkę „Mūsų bendros ateities užtikrinimas“,

— atsižvelgdamas į 2020 m. lapkričio 25 d. NATO generalinio sekretoriaus paskirtos svarstymų grupės ataskaitą „2030 m. NATO: vieningi naujojoje eroje“, kurią bendrai pirmininkavo Thomas de Mazière ir A. Weiss Mitchell, parengtą ataskaitą,

— atsižvelgdamas į 2021 m. vasario 4 d. 2030 m. ataskaitą, kurią parengė 2030 m. NATO jaunųjų lyderių grupė „2030 m. NATO: priimkime pokyčius, saugokite vertybes“,

— atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 15 d. NATO generalinio sekretoriaus vizitą į Komisijos narių kolegiją,

— atsižvelgdamas į Komisijos pirmininkės pavaduotojo ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai dalyvavimą NATO gynybos ministrų susitikime 2021 m. vasario 17-18 d. ir 2021 m. kovo 23-24 d. NATO užsienio reikalų ministrų susitikime,

— atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 14 d. Komisijos pirmininko Jean-Claude Junckerio pranešimą apie Sąjungos padėtį,

— atsižvelgdamas į 2021 m. vasario 19 d. NATO ir ES politinių vadovų pareiškimus specialiojoje Miuncheno saugumo konferencijoje „Beyond Westlessness“,

— atsižvelgdamas į keitimąsi nuomonėmis per 2021 m. kovo 3 d. Tarpparlamentinės konferencijos bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) ir bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) klausimais sesiją,

— atsižvelgdamas į 2019 m. rugsėjo 12 d. Europos Audito Rūmų apžvalgą Nr. 09/2019 dėl Europos gynybos,

2021 m. liepos 7 d., trečiadienis

— atsižvelgdamas į keitimąsi nuomonėmis su NATO generaliniu sekretoriumi per bendrą Užsienio reikalų komiteto, Saugumo ir gynybos pakomitečio ir Delegacijos ryšiams su NATO parlamentine asamblėja posėdį, vykusį 2021 m. kovo 15 d.,

— atsižvelgdamas į savo Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A9-0192/2021),

A. kadangi Europos ir transatlantinis solidarumas ir partnerystė yra buvusio, esamo ir būsimo transatlantinės partnerystės saugumo pagrindas; kadangi tiek NATO, tiek ES yra skirtingo pobūdžio, tačiau vystosi tomis pačiomis nestabiliomis geopolitinėmis aplinkybėmis;

B. kadangi ir ES, ir NATO pradėjo svarstymų procesus, siekdami tinkamai prisitaikyti prie precedento neturinčių pasaulinio saugumo pokyčių; kadangi 2020 m. birželio mėn. ES vadovai susitarė pradėti procesą, kuriuo siekiama apibrėžti strateginį kelrodį; kadangi savo neseniai vykusiame 2021 m. birželio 14 d. aukščiausiojo lygio susitikime NATO vadovai nusprendė pradėti rengti kitą strateginę koncepciją, kuri bus patvirtinta kitame jų aukščiausiojo lygio susitikime 2022 m.;

C. kadangi 2020 m. lapkričio mėn. ES valstybių narių žvalgybos tarnybos kartu parengė pirmąją išsamią visapusišką įslaptintą visų grėsmių ir uždavinių, su kuriais susiduria ar gali artimiausiu metu susidurti ES, analizę; kadangi 2021 m. lapkričio mėn. Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojas turi pateikti Strateginio kelrodžio projektą, kurį valstybės narės aptars ir kurį planuojama priimti 2022 m. kovo mėn.; kadangi Strateginiu kelrodžiu siekiama sudaryti palankesnes sąlygas „bendrai Europos saugumo ir gynybos kultūrai“;

D. kadangi Europos Sąjunga aiškiai pripažįsta NATO narių vietą Europos ir jos piliečių gynyboje (ES Sutarties 42 straipsnio 7 dalis); kadangi NATO prisiima didžiausią atsakomybę kolektyvinės gynybos srityje (Vašingtono sutarties 5 straipsnis); kadangi pajėgumų srityje NATO išlieka pagrindinis garantas, užtikrinantis sąjungininkų pajėgų techninio ir žmogiškojo sąveikumą ir jų ginklavimosi politikos nuoseklumą; kadangi įsipareigojimas vykdyti kolektyvinę savigyną, įtvirtintą Šiaurės Atlanto sutarties 5 straipsnyje ir ES sutarties 42 straipsnio 7 dalyje, yra sąjungininkų ir valstybių narių solidarumo garantas;

E. kadangi bendros vertybės, bendra istorija ir ypatingi santykiai, siejantys ES, NATO nares iš Europos, JAV ir Kanadą, yra transatlantinio aljanso kertinis akmuo; kadangi ES ir NATO sieja bendri su saugumu susiję uždaviniai, bendri gynybos interesai ir tokia pati vis sudėtingesnė saugumo aplinka;

F. kadangi po 2016 m. bendros deklaracijos buvo pradėtas ES ir NATO bendradarbiavimo procesas, kurio pagrindas buvo maždaug 74 bendri pasiūlymai dėl veiksmų šiose srityse: kovos su hibridinėmis grėsmėmis, operatyvinio bendradarbiavimo, be kita ko, jūrų srityje ir migracijos klausimu, kibernetinio saugumo ir gynybos, pajėgumų gynybos srityje, gynybos pramonės ir mokslinių tyrimų, taip pat pratybų teikiant paramą partneriams rytuose ir pietuose pajėgumų stiprinimo srityje;

G. kadangi Europos saugumas ir gynyba grindžiama politine valia ir europiečių civiliniu ir kariniu pajėgumu prisiimti atsakomybę strateginėje aplinkoje, kuri per kelerius pastaruosius metus gerokai pablogėjo; kadangi NATO neturėtų būti vertinama vien tik kaip praeities projekto tęsinys, o kaip pasaulio saugumo ir stabilumo ateities vizija, ir ji turi tęsti savo politinės strategijos pritaikymą prie naujų uždavinių, išlaikyti politinį solidarumą ir sanglaudą bei išlikti patikima, techniniu požiūriu novatoriška organizacija;

H. kadangi vienintelė teisinė ES ir NATO santykių sistema tebėra 2003 m. „sutarta sistema“, kuri apsiriboja dalijimusi kolektyvinėmis NATO planavimo struktūromis, ištekliais ir pajėgumais su ES, kai reikia planuoti ir vykdyti ES BSGP karines operacijas pagal „Berlin Plus“ susitarimus;

I. kadangi 2020 m. lapkričio 10 d. NATO Generalinis Sekretorius J. Stoltenberg pareiškė, kad „turime skubiai vykdyti branduolinių ginklų kontrolę ir nusiginkluoti“, o NATO sąjungininkai 2020 m. gruodžio 15 d. dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą išsaugoti ir stiprinti ginklų kontrolę, nusiginklavimą ir neplatinimą;

J. kadangi ES ir jos valstybės narės, visų pirma paskelbus 2016 m. Visuotinę ES strategiją, tęsė politiką, kuria joms sudaromos sąlygos būti aktyvesniais ir įtakingesniais pasaulinio masto veikėjais taikos ir saugumo srityje, ir atitinkamai suintensyvino savo bendradarbiavimą saugumo ir gynybos srityje; kadangi tarpiniai veiksmai apima Europos gynybos fondo (EGF) įsteigimą ir jo pirmtakų programas, nuolatinio struktūrinio bendradarbiavimo (PESCO) pradėjimą ir koordinuotą metinę gynybos apžvalgą (angl. CARD), taip pat susitarimą dėl Europos taikos priemonės (ETP);

K. kadangi CARD suteikia ES priemonę toliau derinti valstybių narių pastangas plėtojant gynybos pajėgumus ir nustatyti papildomas bendradarbiavimo sritis;

L. kadangi šiuo metu BSGP srityje 5 tūkstančiai ES karinio ir civilinio personalo narių dalyvauja 6 karinėse ir 11 civilinių misijų ir operacijų trijuose žemynuose; kadangi vykdant šias misijas buvo sėkmingai teikiama parama, stiprinami pajėgumai ir organizuojami mokymai, siekiant užtikrinti taiką, saugumą ir stabilumą vietovėse, kuriose vyksta ar neseniai vyko konfliktai; kadangi Europos pajėgumai didele dalimi priklauso nuo ES gebėjimo patikimai dalyvauti išorės operacijose;

M. kadangi pastaraisiais mėnesiais nustatyta precedento neturinti aukšto lygio ES ir NATO sąveika, pvz., įvyko pirmoji NATO Generalinio Sekretoriaus diskusija su ES Komisijos narių kolegija 2020 m. gruodžio mėn., taip pat 2021 m. vasario mėn. NATO Generalinis Sekretorius dalyvavo Europos Vadovų Taryboje;

N. kadangi NATO, vykdydama gynybos planavimo procesą, kas ketverius metus nustato savo „užmojų lygį“, kokybiškai ir kiekybiškai apibrėždama pajėgų, įrangos atsargas ir pajėgumus, kuriuos sąjungininkai turėtų turėti savo rezerve, kad būtų galima remti įvairiausias NATO misijas ir gebėti reaguoti į galimas grėsmes bei iššūkius;

O. kadangi JAV jau seniai ragino ES ir jos valstybes nares dėti daugiau pastangų investuojant į savo saugumą ir gynybą, nes tai svarbus indėlis dalijantis našta aljanse;

P. kadangi COVID-19 pandemija daro didelį poveikį tarptautiniams santykiams ir nacionaliniams biudžetams, dar labiau sustiprino esamą pasaulinę įtampą ir saugumo problemas, pavyzdžiui, neatsakingą ir agresyvų pajėgų dislokavimą; kadangi ypač Kinija ir Rusija bandė pandemiją panaudoti savo strateginiams interesams siekti; kadangi nuo pandemijos pradžios ES ir NATO glaudžiai bendradarbiavo spręsdamos tokius klausimus kaip medicinos reikmenų ir darbuotojų paskirstymas, piliečių repatrijavimas, kibernetinės ir hibridinės grėsmės, kova su dezinformacine veikla ir priešiška propaganda;

Q. kadangi Komisija, pristatydama gynybos veiksmų planą, pabrėžė, kad pertekliniai pramonės pajėgumai, Europos karinių pajėgumų susiskaidymas ir neveiksmingumas kasmet kainuoja nuo 25 iki 100 mlrd. EUR, ir ši suma padengiama iš ES valstybių narių nacionalinių gynybos biudžetų lėšų;

R. kadangi demokratinės valstybės turi tinkamai reaguoti į šiandienos iššūkius; kadangi nemažai NATO ir ES narių susiduria su vidiniais demokratijos iššūkiais; kadangi atrodo, kad visame pasaulyje autoritariniai režimai, pvz., Rusija ir Kinija, sustiprino savo įtaką ir vykdo agresyvią darbotvarkę;

S. kadangi NATO priešakinių pajėgų dalyvavimui Aljanso rytuose su keturiomis tarptautinėmis kovinėmis grupėmis Estijoje, Latvijoje, Lietuvoje ir Lenkijoje vadovauja atitinkamai JAV, Jungtinė Karalystė, Kanada ir Vokietija;

T. kadangi NATO sėkmingai išbandė savo Skubaus oro susisiekimo iniciatyvą, kad COVID-19 pandemijos metu būtų galima skubiai gabenti medicinos priemones;

70 metų transatlantinio ryšio NATO struktūroje

1. yra įsitikinęs, kad ES ir NATO turi panašių interesų saugumo ir gynybos srityje; palankiai vertina suintensyvėjusį ES ir NATO bendradarbiavimą, kuris vykdomas 2016 m. pasirašius Varšuvos bendrą pareiškimą ir buvo sustiprintas 2018 m. Briuselio bendru pareiškimu, ir pabrėžia, kad atnaujinta strateginė ES ir NATO partnerystė yra labai svarbi sprendžiant Europai ir jos kaimyninėms šalims kylančius saugumo uždavinius; pritaria Aljanso laimėjimams ir pabrėžia jo

nuolatinę svarbą; pabrėžia, kad NATO turi dėti daugiau pastangų, kad prisitaikytų prie kintančio grėsmių pobūdžio ir padidėjusio jų lygio, kad išliktų patikima ir tvaria pasauline veikėja bendro saugumo ir taikos pasaulyje užtikrinimo srityje; primena, kad valstybėms narėms, kurios taip pat yra NATO sąjungininkės, NATO yra kolektyvinės gynybos kertinis akmuo; ragina ES ir toliau stiprinti transatlantinį ryšį ir svarbią partnerystę su NATO;

2. patvirtina savo ankstesnį įsipareigojimą siekti ES tikslų saugumo ir gynybos srityje ir pakartoja ES siekį būti pasaulinio masto veikėja taikos ir saugumo srityje; pabrėžia, kad NATO išlieka pagrindu jos narių ir visos transatlantinės bendruomenės saugumui ir kolektyvinei gynybai užtikrinti ir yra būtinas sąjungininkų tarpusavio konsultacijų ir su saugumu susijusių sprendimų forumas; dar kartą patvirtina savo paramą transatlantiniam bendradarbiavimui, partnerystei ir draugystei, nes per pastaruosius 70 metų tai buvo Europos stabilumo bei saugumo pagrindas po Antrojo pasaulinio karo pabaigos;

3. pabrėžia, kad ES ir NATO partnerystė ir transatlantinis bendradarbiavimas iš esmės yra grindžiami bendra istorija ir bendru pritarimu pagrindinėms demokratijos, laisvės, pagarbos žmogaus teisėms, teisinės valstybės ir taikos bei tarptautinio bendradarbiavimo vertybėms ir taisyklėmis grindžiama tarptautine tvarka; pabrėžia, kad NATO yra daugiau nei karinis aljansas ir yra bendrų demokratinių vertybių simbolis;

4. pabrėžia, kad NATO taip pat yra svarbi partnerė ir ES valstybėms narėms, kurios nėra aljanso narės; pripažįsta, kad NATO bendradarbiauja su kai kuriomis NATO nepriklausančiomis ES valstybėmis narėmis, be kita ko, įgyvendindama programą „Partnerystė taikos labui“ ir Partnerystės sąveikumo iniciatyvą (angl. Partnership Interoperability Initiative, PII); primena, kad ES ir NATO bendradarbiavimu neturi būti pažeidžiama NATO nepriklausančių ES valstybių narių saugumo ir gynybos politika; primena, kad NATO bendradarbiavimas su NATO nepriklausančiomis ES valstybėmis narėmis yra neatsiejama ES ir NATO bendradarbiavimo dalis; palankiai vertina NATO nepriklausančių ES valstybių narių dalyvavimą aljanso iniciatyvose, kartu paisant neutralumo politikos, gerbiant atitinkamas konstitucines sistemas, trečiųjų šalių dalyvavimą ir ES užmojus; pabrėžia, kad šios dvi organizacijos pasižymi skirtingomis savybėmis ir kad jos turi bendradarbiauti visiškai atsižvelgdamos į viena kitos savarankiškumą ir sprendimų priėmimo procedūras, remiantis abipusiškumo ir įtraukumo principu ir nepažeidžiant nė vienos valstybės narės specifinių saugumo ir gynybos politikos nuostatų; primena apie skirtingą abiejų organizacijų pobūdį ir funkcijas, nes ES yra civilinė organizacija, turinti karinę galią pagal ES sutarties 43 straipsnio 1 dalį už jos teritorijos ribų vykdomoms operacijoms (Petersbergo uždaviniai), o NATO yra karinis aljansas, atsakingas už kolektyvinę savo narių teritorijos gynybą;

5. pabrėžia, kad transatlantinė bendruomenė susiduria su įvairiomis naujomis grėsmėmis, sistemine konkurencija ir precedento neturinčiais bendrais iššūkiais mūsų demokratinėms visuomenėms, teisinės valstybės principams ir pagarbai pagrindinėms laisvėms, kurios daro tiesioginį ar netiesioginį poveikį valstybių narių ir jų piliečių saugumui, pradedant įprastinėmis grėsmėmis, neveiksminga ginklų kontrole ir masinio naikinimo ginklų platinimu, branduolinių ginklų rizikos mažinimu, nestabilumu pietinėse ir rytinėse kaimyninėse šalyse, klimato kaita, pandemijomis ir terorizmu, hibridinėmis grėsmėmis, kibernetinėmis atakomis, piktavališku besiformuojančių ir perversminių technologijų naudojimu ir kintančia pasauline galios pusiausvyra; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į dėl to kylantį iššūkį tarptautinei taisyklėmis grįstai tvarkai, tvirtesnis ES ir NATO bendradarbiavimas prisideda prie veiksmingo pasaulinio valdymo ir daugiašališkumo;

6. pabrėžia, kad transatlantinė bendruomenė gali sėkmingai įveikti šiuos iššūkius tik toliau gilindama bendradarbiavimą ir pakeldama partnerystę į naują lygį; pabrėžia, kad tiek ES, tiek NATO turi unikalių gebėjimų ir stipriųjų pusių; todėl mano, kad pastangų papildomumas ir pažangus bendradarbiavimas yra itin svarbūs siekiant užtikrinti transatlantinį saugumą; pabrėžia, kad politinės sanglaudos ir vienybės palaikymas, taip pat politinių konsultacijų stiprinimas turi būti ES ir NATO partnerystės prioritetai, siekiant geriau spręsti bendras problemas;

7. yra įsitikinęs, kad transatlantinė bendruomenė yra pajėgi ne tik prisitaikyti prie naujų uždavinių, bet ir juos spręsti; dėkoja už puikų darbą, kurį atlieka daugybė ES, NATO ir nacionalinių darbuotojų, kurie sunkiai dirba, kad apsaugotų mūsų piliečius;

8. reiškia pagarbą visiems transatlantiniam aljansui tarnaujantiems nariams, kurie žuvo ar buvo sužeisti tarnyboje, taip pat tiems, kurie šiuo metu tarnauja;

Tiek transatlantinio, tiek ES ir NATO bendradarbiavimo stiprinimas

9. palankiai vertina 2021 m. birželio 14 d. NATO aukščiausiojo lygio susitikime išreikštą tvirtą transatlantinės vienybės ir bendradarbiavimo ženklą, kuris parodė, kad aljansas tebėra gyvybingas ir pajėgus prisitaikyti prie dabartinių ir naujų iššūkių; mano, kad išvados dėl ES ir NATO bendradarbiavimo taip pat turėtų atsispindėti darbe, susijusiame su kita NATO strategine koncepcija; teigiamai vertina NATO Generalinio Sekretoriaus paskirtą nepriklausomą ekspertų grupę ir ypač palankiai vertina jos rekomendacijas dėl glaudesnio ES ir NATO bendradarbiavimo; pritaria 2020 m. gruodžio mėn. Komisijos pirmininkės ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio ir Komisijos pirmininkės pavaduotojo 2020 m. gruodžio mėn. pasiūlymams dėl ES ir JAV dialogo saugumo ir gynybos klausimais; palankiai vertina JAV Prezidento J. Bideno administracijos ketinimą bendradarbiauti su ES ir NATO partneriais visose srityse;

10. labai palankiai vertina 2021 m. birželio 15 d. ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimą ir išreikštą tvirtą paramą patikimam NATO ir ES bendradarbiavimui; teigiamai vertina bendrą ES ir JAV pripažinimą, kad ES saugumo ir gynybos iniciatyvos gali prisidėti prie Europos ir transatlantinio saugumo, ir palankiai vertina pareikštą ketinimą pradėti specialų ES ir JAV dialogą saugumo ir gynybos klausimais; pabrėžia, kad Europoje dislokuotos JAV saugumo pajėgos yra labai svarbios Europos saugumui ir kad yra visapusiškai įsipareigojęs propaguoti transatlantinį bendradarbiavimą saugumo srityje; pabrėžia, kad tvirta ES ir JAV partnerystė yra pagrindinis sėkmingo ES ir NATO bendradarbiavimo aspektas; pabrėžia, kad transatlantinei partnerystei naudingas nuspėjamas užsienio politikos formavimas ir daugiašalis dalyvavimas; mano, kad JAV administracijos pasikeitimas yra proga dar kartą patvirtinti bendras vertybes, tokias kaip demokratija, teisinė valstybė, daugiašališkumas, taika ir klestėjimas, ir sustiprinti tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su bendromis grėsmėmis, kuris, kai įmanoma, galėtų apimti bendras sankcijas;

11. visiškai pritaria neseniai įvykusio NATO aukščiausiojo lygio susitikimo galutiniame komunikate išreikštai nuomonei, kad NATO ir ES vykdomi strateginiai procesai suteikia unikalią galimybę toliau intensyvinti mūsų konsultacijas ir bendradarbiavimą, siekiant didinti mūsų piliečių saugumą ir skatinti taiką bei stabilumą euroatlantinėje erdvėje ir už jos ribų; todėl pakartoja savo raginimą užtikrinti, kad atliekant paraleliai vykdomą ir ateityje numatytą darbą, susijusį tiek su ES strateginiu kelrodžiu, tiek su neseniai paskelbtais kitos NATO strateginės koncepcijos veiksmais, būtų nustatyti aiškūs prioritetai ir apibrėžta papildoma sąveika, siekiant stiprinti transatlantinius ryšius ir tolesnį ES ir NATO bendradarbiavimą; ragina visus dalyvaujančius subjektus pasinaudoti šia galimybe susieti šiuos procesus tiek politiniu, tiek techniniu lygmenimis; pabrėžia, kad abu procesai turi užtikrinti nuoseklumą ir nustatyti bendras regionines ir pasaulines grėsmes bei tolesnius būtinus veiksmus joms pašalinti; išreiškia savo matymą, kad ES strateginis kelrodis galėtų padėti pamatus ES indėliui į kitą NATO strateginę koncepciją; mano, kad šie skirtingi procesai turėtų atskirai pabrėžti kiekvienos organizacijos pridėtinę vertę, padėti nustatyti, kur tinkama, geresnį užduočių pasidalijimą ir, palaikant nuolatinį dialogą ir glaudžiai koordinuojant veiksmus, nustatyti, kuriose tam tikrose srityse turėtų vadovauti ES, o kuriose – NATO, stiprindamos viena kitą;

12. tikisi, kad užbaigus strateginį kelrodį sustiprės ES solidarumas ir bus prisidedama prie pažangos kuriant bendrą valstybių narių strateginę kultūrą; palankiai vertina 2020 m. lapkričio mėn. pirmąją bendrą grėsmių analizę ir ragina pereiti prie sutarto bendros grėsmės įvertinimo; mano, kad ES integruotas požiūris galėtų būti atnaujintas, kad juo būtų atsižvelgiama į grėsmių analizės, atliktos strateginio kelrodžio proceso metu, išvadas; mano, kad rengiant Strateginį kelrodį reikėtų tinkamai atsižvelgti į artimiausios ES kaimynystės šalių, ypač Rytų partnerystės ir Vakarų Balkanų, saugumo aspektą, nes Europos saugumo aplinka ir Europos atsparumas negali būti pasiekti be ilgalaikio visų ES kaimyninių šalių saugumo ir atsparumo;

13. pabrėžia, kad Šiaurės Atlanto sutarties 5 straipsnis, taip pat ES sutarties 42 straipsnio 7 dalis ir SESV 222 straipsnis yra svarbios priemonės užtikrinant solidarumą krizės metu atitinkamų organizacijų nariams; primena, kad Šiaurės Atlanto sutarties 5 straipsnis buvo panaudotas po 2001 m. rugsėjo mėn. teroro išpuolių Niujorke ir Vašingtone, siekiant išreikšti solidarumą JAV, o 42 straipsnio 7 dalis – po 2015 m. lapkričio mėn. teroro išpuolių Paryžiuje, siekiant išreikšti solidarumą Prancūzijai; ragina persvarstant strateginę koncepciją ir rengiant Strateginį kelrodį diskutuoti apie ryšį tarp ES sutarties

42 straipsnio 7 dalies ir Šiaurės Atlanto sutarties 5 straipsnio, kuriais atitinkamai nustatomas aiškus ES ir NATO įsipareigojimas siekti solidarumo ir saugumo, kartu atsižvelgiant į tai, kad turėtų būti visapusiškai gerbiamas abiejų organizacijų savarankiškas sprendimų priėmimas;

14. palankiai vertina tai, kad 2021 m. birželio 14 d. NATO aukščiausiojo lygio susitikimo galutiniame komunikate teigiamai kalbama apie ES ir NATO bendradarbiavimą; vis dėlto mano, kad reikia dėti gerokai daugiau pastangų siekiant plėtoti ES ir NATO bendradarbiavimą ir sukurti tikrą strateginę partnerystę; pabrėžia, kad ES yra NATO partnerė ir kad ES ir NATO bendradarbiavimas vienas kitą sustiprina ir grindžiamas sutartais pagrindiniais skaidrumo, abipusiškumo, įtraukties, abiejų organizacijų sprendimų priėmimo autonomiškumo principais; pabrėžia, kad nuoseklių, vienas kitą papildančių ir sąveikių gynybos pajėgumų plėtojimas yra labai svarbus siekiant padidinti euroatlantinės erdvės saugumą laikantis vieno pajėgų rezervo principo; pakartoja, kad Europos pajėgumas veikti partnerystės pagrindu arba savarankiškai yra labai svarbus siekiant papildomumo ir siekiant prisidėti prie pagrindinių NATO užduočių vykdymo, taip pat stiprinti konfliktų prevenciją, taigi ir viso Europos žemyno saugumą;

15. laikosi nuomonės, kad ES ir NATO bendradarbiavimo ateitis turėtų būti grindžiama patirtimi ir įgytomis žiniomis tiek iš unikalios ES ekspertizės civilinio krizių valdymo ir gebėjimų stiprinimo srityje, visų pirma pasitelkiant Civilinių operacijų planavimo ir vykdymo pajėgumus, tiek pasitelkiant karinių krizių valdymo ekspertines žinias naudojant Karinių misijų planavimo ir vykdymo pajėgumus, ir bendrą 37 karinių operacijų, įgyvendintų šioje srityje nuo 2003 m., patirtį, papildant ją pagalba, teikiama šalių partnerių kariniams veikėjams įgyvendinant iniciatyvą „Pajėgumų stiprinimas remiant saugumą ir vystymąsi“ ir Afrikos taikos priemonę, kuri buvo integruota į Europos taikos priemonę;

16. palankiai vertina aiškias 2021 m. birželio 14 d. NATO aukščiausiojo lygio susitikimo komunikato dėl atsparumo svarbos formuluotes; pabrėžia, kad tiek ES, tiek NATO turėtų stiprinti bendradarbiavimą ir veiksmingiau koordinuoti jį esminėje atsparumo srityje, ir pabrėžia ES siekį suformuluoti veiksmingą požiūrį į įvairių civilinių ir karinių atsparumo aspektų stiprinimą, be kita ko, ypatingos svarbos infrastruktūros apsaugos srityje, pavyzdžiui, transporto, energetikos ir IT sektoriuose, taip pat pabrėžia ES, kaip vienos iš pagrindinių veikėjų kovojant su dezinformacija ir melagingomis naujienomis, vaidmenį;

17. palankiai vertina teigiamą 2021 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimą suteikti įgaliojimus karinio mobilumo projektą koordinuojantiems Nyderlandams reaguojant į JAV, Kanados ir Norvegijos prašymus pakviesti šias šalis dalyvauti PESCO karinio mobilumo projekte; pabrėžia, kad šis jų dalyvavimas bus svarbus žingsnis į priekį siekiant didesnės atitinkamų ES ir NATO pajėgumų plėtojimo pastangų darnos ir bus konkretus atnaujintos transatlantinės partnerystės pavyzdys; primena, kad išskirtinis trečiųjų šalių dalyvavimas PESCO projektuose, jei tai nekenkia tikslui skatinti ES BSGP ir atitinka sutartas politines, materialines ir teisines sąlygas, gali būti Sąjungos strateginis interesas, ypač jei jos teikia technines ekspertines žinias ar papildomus pajėgumus; mano, kad tai ypač pasakytina apie strategines partneres, pvz., NATO sąjungininkes, Vakarų Balkanų šalis ir Rytų partnerystės nares; primena savo poziciją, kad trečiųjų šalių dalyvavimas gali būti tik išimtinis, dėl jo sprendžiant kiekvienu konkrečiu atveju ir kad tam reikia ES valstybių narių kvietimo, ir pabrėžia, kad toks dalyvavimas turėtų suteikti pridėtinės vertės ir prisidėti prie BSGP stiprinimo; taip pat primena, kad trečiųjų šalių dalyvavimas turi atitikti tam tikras Sprendime (BUSP) 2020/1639 nustatytas taisykles;

18. pabrėžia transatlantinio bendradarbiavimo svarbą įvairiais tarptautiniais klausimais, kaip antai klimato kaita, reagavimas į pandemiją, naujos perversminės technologijos, dirbtinis intelektas, kibernetinis saugumas, kova su terorizmu, įskaitant džihadistų ir valstybės remiamą terorizmą, energetika, jūrų saugumas ir atsparumas, taip pat kosminės erdvės srityje;

19. pripažįsta svarbų ES ir NATO bendradarbiavimą Vakarų Balkanuose, pavyzdžiui, ES teisinės valstybės misijos Kosove (EULEX) ir Kosovo pajėgų (KFOR) bendradarbiavimą; reiškia pagarbą operacijai EUFOR ALTHEA, kurios operacijų štabas yra Vyriausioje sąjungininkų pajėgų Europoje vadavietėje (SHAPE) pagal „Berlin Plus“ susitarimus su NATO, kuri pagal šiuos susitarimus prisideda prie saugios ir patikimos aplinkos Bosnijoje ir Hercegovinoje nuo tada, kai 2004 m. perėmė veiklą iš NATO stabilizavimo pajėgų (SFOR); pažymi, kad šių misijų metu įgyta patirtis ir žinios yra svarbios užtikrinant, kad visas dabartinis ir būsimas ES ir NATO bendradarbiavimas atneštų taiką, saugumą ir stabilumą į paveiktus regionus, remiant ir

mokant vietos partnerius bei stiprinant pajėgumus; atkreipia dėmesį į svarbų vaidmenį, kurį Vakarų Balkanuose atliko NATO integracija stabilizuojant šias šalis, o tai buvo svarbu jų ES perspektyvai ir laipsniškai integracijai į ES; mano, kad ES ir NATO turėtų sustiprinti paramą Vakarų Balkanų šalims kovojant su piktavališku tokių užsienio šalių kaip Rusija, Kinija, Turkija ir Saudo Arabija, taip pat radikalių grupuočių ir nevalstybinių subjektų, kišimusi; palankiai vertina tai, kad trys Vakarų Balkanų šalys, stojančios į ES, t. y. Albanija, Juodkalnija ir Šiaurės Makedonija, tapo NATO sąjungininkėmis;

20. ragina valstybes nares ir NATO sąjungininkes naudotis visomis įmanomomis priemonėmis siekiant remti karinio ir saugumo bendradarbiavimo su ES šalimis kandidatėmis ir potencialiomis kandidatėmis, taip pat su rytinėmis ir pietinėmis kaimyninėmis šalimis, stiprinimą, nes be jo negalima užtikrinti saugumo ir stabilumo regione; primena, kad ES gali atlikti svarbų vaidmenį remiant NATO atvirų durų politiką palaikant glaudžią politinę ir operatyvinę sąveiką su narystės siekiančiomis šalimis, konkrečiai – Bosnija ir Hercegovina, Ukraina ir Gruzija; pabrėžia, koks svarbus įvairių NATO šalių partnerių indėlis į euroatlantinį saugumą; primygtinai ragina glaudžiau koordinuoti ir veiksmingai paskirstyti ES ir NATO darbą bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis, ypač daug dėmesio skiriant NATO išplėstinių galimybių programoje dalyvaujančioms šalims partnerėms; pakartoja, kad remia ir ES, ir NATO plėtrą;

Grėsmės ir iššūkiai, su kuriais susiduria ES ir NATO

21. išreiškia savo didžiausią susirūpinimą dėl nuolatinės revizionistinės, militaristinės ir agresyvios politikos, kurią vadovaujant prezidentui V. Putinui vykdo Rusija; palankiai vertina aiškias formuluotes dėl Rusijos, kurios buvo naudojamos neseniai vykusiuose NATO bei ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimuose, ir teigiamai vertina tai, kad pradėtas ES ir JAV aukšto lygio dialogas dėl Rusijos; pabrėžia, kad NATO ir ES turi turėti nuoseklią, iniciatyvią strategiją ir teisėtai, greitai ir vieningai reaguoti į Rusijos tradicinės ir hibridinės agresijos ir provokacijos veiksmus; dar kartą smerkia 2014 m. Rusijos įvykdytą neteisėtą ir nelegalią Krymo aneksiją; smerkia tai, kad Rusija nuolat naudoja kibernetinius išpuolius, dezinformacijos kampanijas, melagingas naujienas, rezga opozicijos veikėjų žudymo ir nuodijimo sąmokslus; ragina ES ir NATO sustiprinti ir išplėsti dabartinius įsipareigojimus kovojant su Rusijos tiesiogine ir netiesiogine agresija ir veiksmais prieš Ukrainą, Gruziją ir Moldovą, taip pat jos vykdoma atkaklia veikla Baltijos ir Juodosios jūros regionuose, Azovo jūroje, rytinėje Vidužemio jūros dalyje ir tolimojoje šiaurėje; primena, kad svarbu gerbti Rusijos kaimyninių šalių tarptautines sienas ir teritorinį vientisumą; primena, kad transatlantiniai partneriai turi koordinuoti savo dvejopą atgrasymo ir dialogo su Rusija metodą, nuolat palaikydami ryšius ginklų kontrolės, karinio skaidrumo ir bet kokiais kitais su saugumu susijusiais klausimais;

22. smerkia neseniai Rusijos pritaikytas sankcijas aukščiausiems Europos pareigūnams ir kitiems ES piliečiams, įskaitant Europos Parlamento pirmininką ir apgailestauja dėl to, kad prezidentas V. Putinas akivaizdžiai atmetė dialogą, taip pat pažeidė keletą svarbiausių tarptautinių įsipareigojimų ir nuolat pažeidinėja žmogaus teises ir pagrindines laisves, ir mano, kad nuolatiniai agresyvūs Rusijos veiksmai ir padidėjęs karinis atkaklumas kelia grėsmę euroatlantiniam saugumui ir stabilumui; reiškia susirūpinimą dėl Rusijos neseniai vykdytos didelio masto karinės veiklos Ukrainoje ir aplink ją; atsižvelgdamas į tai, reiškia tvirtą paramą Ukrainos suverenitetui ir teritoriniam vientisumui ir ragina stiprinti jos karinius pajėgumus ir atsparumą;

23. pripažįsta, kad didėjanti Kinijos įtaka, atkaklumas bei karinis, technologinis ir politinis pakilimas turi būti pasitikti suderinta transatlantine strategija; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina per pastaruosius NATO bei ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimus vartotą griežtą kalbą; reiškia rimtą susirūpinimą dėl Kinijos komunistų partijos valdžios institucijų vykdomos politikos, susijusios, be kita ko, su demokratijos slopinimu Honkonge, diskriminaciniu elgesiu su religinėmis ir kultūrinėmis mažumomis, ypač uigūrais Sindziange, grasinimais Taivanui arba agresyvia politika ir veiksmais Pietų Kinijos jūroje; be to, atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu tai, jog Kinija, kaip autokratinis režimas, pradėjo sisteminę konkurenciją su transatlantine partneryste, pakenkdama taisyklėmis grindžiamai tarptautinei tvarkai, kuri buvo kuriama daugelį dešimtmečių, ir savo ruožtu bando ją pertvarkyti pagal pačios Kinijos komunistų partijos vertybes, doktriną ir interesus; primena padidėjusį Kinijos dalyvavimą tarptautinėje arenoje ir Europoje įgyvendinant iniciatyvą „Viena juosta, vienas kelias“, jos investicijas į ypatingos svarbos infrastruktūrą Europoje, veiklą kibernetinėje erdvėje, Arkties regionuose ir Afrikoje, taip pat užfiksuotą intelektinės nuosavybės vagystę ir balistinių raketų atsargų kaupimą; ragina atidžiai stebėti

2021 m. liepos 7 d., trečiadienis

Kinijos veiklą informacinių ir ryšių technologijų (IRT) srityje, visų pirma atsižvelgiant į jos skaitmeninio šilko kelio iniciatyvą, siekiant užkirsti kelią priklausomybei nuo Kinijos bendrovių kontroliuojamos infrastruktūros, kuri kelia vienašališkos Kinijos įtakos pavojų tarptautinių IRT normų plėtotei; ragina ES ir NATO stiprinti koordinavimą užtikrinant ypatingos svarbos skaitmeninės infrastruktūros ir telekomunikacijų tinklų apsaugą nuo užsienio šalių vykdomo klastojimo, laipsniškai atsisakant įrangos, kurią gamina subjektai iš nedemokratinių šalių, tokių kaip Kinija;

24. ragina ES ir NATO užmegzti strateginį dialogą, kad būtų parengtas bendras ir koordinuotas požiūris į Kiniją, atsižvelgiant į kiekvienos organizacijos stiprybes ir pajėgumus, siekiant kuo didesnės pridėtinės vertės, pagrįstos bendrai sutartais strateginiais tikslais;

25. išreiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad transatlantinės partnerystės autoritariniai priešininkai ir konkurentai ne tik naudojasi karinėmis, bet ir politinėmis, ekonominėmis, technologinėmis ir socialinėmis priemonėmis, kad pakenktų mūsų visuomenei ir demokratijai; atkreipia dėmesį į dideles saugumo ir ekonomines problemas, kurias kelia hibridinės grėsmės, kibernetiniai išpuoliai, užsienio šalių kišimasis, kišimasis į rinkimus ir dezinformacijos kampanijos, nes tai yra išpuoliai prieš patį mūsų demokratijos esmę; smerkia pastaruosius padažnėjusius kibernetinių išpuolių atvejus ir valstybinių bei nevalstybinių subjektų šnipinėjimą prieš ES valstybes nares ir NATO sąjungininkes, atsižvelgiant į COVID-19 pandemiją, be kita ko, nukreiptus į sveikatos priežiūros sektorių; pabrėžia, kad Europos pastangos atsparumo srityje kaip pagrindą mūsų gynybos veiklai užtikrinti turi numatyti aiškią viešosios komunikacijos strategiją, kuria padidinti visuomenės informuotumą apie transatlantinius saugumo uždavinius; mano, kad ES ir NATO turėtų stengtis susitarti ir įgyvendinti visa apimantį požiūrį, kuriuo siekiama drąsesnių, koordinuotų, proporcingų veiksmų ir tinkamų konfliktų prevencijos bei krizių valdymo mechanizmų, kad būtų galima kovoti su bendromis naujomis grėsmėmis;

26. pabrėžia, kad NATO tebėra išskirtinis ES ir jos buvusios valstybės narės Jungtinės Karalystės gynybos bendradarbiavimo forumas; ragina sukurti visapusišką, įtraukią ir strateginę ES ir Jungtinės Karalystės partnerystę saugumo ir gynybos srityje; ragina NATO ir ES stiprinti bendrus veiksmus tarptautiniu lygmeniu siekiant apsaugoti demokratiją, be kita ko, stiprinant daugiašales organizacijas, siekiant apsaugoti taisyklėmis grindžiamą daugiašalę tvarką nuo stiprėjančių autoritarinių galių; ragina aktyviai glaudinti ryšius su panašiai mąstančiomis demokratinėmis valstybėmis visame pasaulyje; mano, kad tvirtesnės partnerystės su tokiomis šalimis kaip Japonija, Australija ir Indija, kurios kartu su JAV sudaro Keturšalį saugumo dialogą, taip pat su Pietų Korėja, Naująja Zelandija, kartu intensyvinant bendradarbiavimą su Taivanu ne tik padidintų mūsų bendrą saugumą, bet ir galėtų padėti veiksmingiau įgyvendinti visuotines normas ir taisykles, nustatytas tokiuose daugiašaliuose forumuose kaip Jungtinės Tautos; atsižvelgdamas į tai taip pat ragina ES ir NATO bendradarbiauti su ASEAN narėmis;

27. ragina ES, NATO ir JT toliau išnagrinėti glaudesnio bendradarbiavimo galimybes krizių valdymo, humanitarinių veiksmų, taikos palaikymo ir partnerių gebėjimų stiprinimo ir visų pirma bendrose operacijų srityse; ragina sukurti įtraukesnę aplinką užtikrinant didesnį moterų dalyvavimą vykdant tris pagrindinius uždavinius, taip pat visose jos politinėse ir karinėse struktūrose; primygtinai ragina ES ir NATO bendradarbiauti siekiant sistemingiau įgyvendinti JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325 dėl moterų, taikos ir saugumo ir parengti bendras švietimo ir mokymo veiklas;

28. pabrėžia, kad reikia nuoseklaus, aiškaus, suderinto ir koordinuoto ES ir NATO požiūrio į pietines kaimynines šalis, kovojant tiek su tradicinėmis grėsmėmis, tokiomis kaip terorizmas, tiek su besiplečiančia, agresyvia Rusijos ir Kinijos veikla; atkreipia dėmesį buvusį bendradarbiavimą vykdant NATO operaciją „Ocean Shield“ ir ES jūrų pajėgų operaciją ATALANTA, kovojant su piratavimu ir užtikrinant saugius kelius Adeno įlankoje;

29. ragina bendradarbiauti operacijų ES EUNAVFOR MED IRINI ir NATO „Jūrų sargas“ klausimais ir jas koordinuoti Vidžiemio jūroje; akcentuoja, kad abi operacijos prisideda prie saugumo ir stabilumo Vidžiemio jūroje;

30. yra susirūpinęs dėl didėjančios įtampos Indijos ir Ramiojo vandenyno regione, nes ji kelia grėsmę regiono ir pasaulio stabilumui, ir ragina intensyviau bendradarbiauti su panašiai mąstančiais partneriais šiame regione, o tai turėtų apimti nuolatinį politinį dialogą ir konsultacijas, keitimąsi informacija ir mokymo bei pratybų koordinavimą;

31. ragina ES ir NATO tvirtai įsipareigoti ir koordinuoti veiksmus, kad būtų išlaikyta per pastaruosius du dešimtmečius Afganistane padaryta pažanga, atsižvelgiant į tai, kad Afganistane išformuojama tvirtos paramos misija, ir tai turėtų vykti tvarkingai ir koordinuotai; ragina toliau remti Afganistano vidaus taikos derybas, primygtinai reikalaujant, kad šis procesas išsaugotų ir plėtotų nuo 2001 m. Afganistano gyventojų pasiektus politinius, ekonominius ir socialinius laimėjimus, ypač moterų, vaikų ir mažumų teisių apsaugą;

32. remia geresnį ES, JT ir NATO veiklos koordinavimą Irake, inter alia, pasitelkiant ES patariamąją misiją Irake (angl. EUAM) ir NATO misiją Irake (angl. NMI), kurios abi padeda stabilizuoti šalį;

33. skatina ES ir NATO dialogą ir bendradarbiavimą su Lotynų Amerikos ir Karibų jūros regiono šalimis partnerėmis; pažymi, kad Kolumbija yra vienintelė NATO partnerė Lotynų Amerikoje, ir pabrėžia, jog svarbu ieškoti kitų potencialių partnerių šiame regione;

34. pripažįsta, kad priešiškų valstybių ir nevalstybinių subjektų hibridiniai ir kibernetiniai išpuoliai verčia suabejoti tradicinėmis tarpvalstybinio konflikto, šnipinėjimo ir sabotažo apibrėžtimis; ragina ES toliau plėtoti savo priemonių rinkinį, kuriuo siekiama apsaugoti ypatingos svarbos infrastruktūros objektus nuo hibridinių išpuolių; teigiamai vertina darbą, atliktą Europos gynybos agentūros (EGA) konsultacijų forume dėl tvarios energijos gynybos ir saugumo sektoriuje (CF SEDSS), siekiant pagerinti ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugą ES; pabrėžia, kad ir ES, ir NATO turėtų toliau stiprinti savo nuosavus gebėjimus užkirsti kelią hibridiniams ir kibernetiniams išpuoliams, atgrasyti nuo jų ir į juos reaguoti, įskaitant išpuolius prieš jų pačių institucijas; palankiai vertina 2021 m. NATO aukščiausiojo lygio susitikimo komunikate pateiktą paaiškinimą, kad Šiaurės Atlanto Taryba gali nuspręsti taikyti 5 straipsnį hibridinio karo atveju, kaip ir ginkluoto išpuolio atveju; ragina aktyviau bendradarbiauti ir rengti mokymus kibernetinės gynybos srityje; siūlo sukurti bendrą kibernetinių grėsmių informacijos centrą ir bendrą ES ir NATO kibernetinio saugumo darbo grupę siekiant apibrėžti bendrą atsaką į kibernetines grėsmes ir dėl jo susitarti; ragina glaudžiai koordinuoti ES kibernetinio saugumo agentūros (ENISA) ir NATO Bendros kibernetinės gynybos kompetencijos centro veiklą; ragina ES ir NATO labiau koordinuoti veiksmus nustatant bendrą atsakomybę už piktavališkus kibernetinius incidentus;

35. palankiai vertina Europos kovos su hibridinėmis grėsmėmis kompetencijos centro (Hybrid CoE), Europos institucijų, įstaigų ir agentūrų kompiuterinių incidentų tyrimo tarnybos (CERT-EU) ir NATO reagavimo į kompiuterinius incidentus tarnybos (NCIRC) darbą ir mano, kad tai yra geras ES ir NATO bendradarbiavimo pavyzdys; mano, kad bendras atsakas į kibernetines grėsmes galėtų būti toliau plėtojamas pasitelkiant „Hybrid COE“, įskaitant bendrus kursus ir mokymus; yra įsitikinęs, kad reikia imtis daugiau veiksmų, pvz., dėti pastangas siekiant sukurti daugiau sąveikos tarp civilinių ir karinių komponentų, kad būtų galima sustiprinti bendrą atsparumą ir taip išvengti hibridinių grėsmių ateityje; be to, atkreipia dėmesį į ES ir NATO potencialą formuojant pasaulines kibernetinės erdvės normas, pagrįstas bendromis mūsų tarpusavio vertybėmis; mano, kad ES ir NATO turėtų derinti savo pozicijas kuriant tarptautinės ginklų kontrolės darbotvarkę pagrindinėse karinės paskirties besiformuojančių ir perversminių technologijų srityse;

36. ragina ES ir NATO dėti daugiau pastangų siekiant kartu didinti ir palaikyti pasaulinį technologinį karinių pajėgumų lyderiavimą, įskaitant sutelktinį finansavimą mokslinių tyrimų projektams, pagrįstiems pasienio technologijomis, kvantine kompiuterija ir dirbtiniu intelektu, taip plėtojant pažangiausius karinius pajėgumus, paremtus bendromis demokratinėmis vertybėmis; pabrėžia į civilius gyventojus orientuotų startuolių ir MVĮ vaidmenį šiandienos inovacijų srityje besiformuojančių technologijų sferoje; pabrėžia, kad besiformuojančios technologijos taip pat suteikia galimybių sustiprinti mūsų gynybos poziciją; be to, pabrėžia, kad sąveikumas, bendri technologiniai standartai ir bendros investicijos į pažangiausias technologijas, mokslinius tyrimus ir inovacijas yra labai svarbūs ES ir NATO siekiant kuo geriau apsaugoti savo piliečius; pabrėžia, kad norint kurti dirbtinį intelektą, kuris paisytų pagrindinių teisių ir remtų viešąjį interesą, reikia stiprinti ES dirbtinio intelekto sistemą, kurioje dalyvautų viešojo, privačiojo ir pilietinės visuomenės suinteresuotieji subjektai; rekomenduoja tokiomis iniciatyvomis kaip, pvz., EGPPP, PESCO ir Europos gynybos fondas (EGF), lengvinti MVĮ dalyvavimo sąlygas, skatinant pastangas, kuriomis remiama inkubacija ir kapitalo investavimas; skatina plėtoti bendrus ES dirbtinio intelekto pajėgumus, kad būtų užpildytos techninės spragos, siekiant užtikrinti, kad valstybės narės, neturinčios atitinkamų technologijų ir pramonės ekspertinių žinių arba gebėjimų diegti dirbtinio intelekto sistemas savo gynybos ministerijose, nebūtų paliktos nuošalyje;

37. atkreipia dėmesį į sparčią technologinę plėtrą, įskaitant skaitmeninimą ir padidėjusį dirbtinio intelekto potencialą, ir ragina ES valstybes nares ir NATO sąjungininkes siekti glaudesnio bendradarbiavimo, kad jos išlaikytų technologinį pranašumą šiose megatendencijose, užtikrintų savo IT sistemų sąveikumą ir kartu siektų sukurti bendrus šių naujų technologijų etikos standartus ir juos skatinti visame pasaulyje; ragina ES ir NATO imtis vadovaujamo vaidmens pasaulio lygiu dedant pastangas sukurti išsamią dirbtiniu intelektu grindžiamų ginklų kūrimo ir etiško iš dalies autonominių ginklų naudojimo reglamentavimo sistemą; skatina ES ir NATO sąjungininkes aktyviai dalyvauti tarptautinėse derybose dėl teisiškai privalomos priemonės, kuria būtų uždraustos mirtinos autonominės ginklų sistemos be reikšmingos žmogaus kontrolės; pabrėžia, kad ES ir NATO bendradarbiavimas labai svarbus siekiant pasipriešinti priešininkų, tokių kaip Kinija ir Rusija, tikslams dominuoti technologijų srityje ir piktavališkam technologijų naudojimui;

38. pripažįsta, kad klimato kaita kaip grėsmę ir krizę didinantis veiksnys kelia precedento neturintį iššūkį taikai pasaulyje, klestėjimui, saugumui, įskaitant žmonių saugumą, ir stabilumui; ragina stiprinti ES ir NATO dialogą ir įvairius veiksmus siekiant kovoti su klimato kaita ir jos daugialypėmis pasekmėmis tarptautiniam saugumui; primena, kad ES turi daugiau kompetencijų ir priemonių, kurios leidžia jai visapusiškai reaguoti į klimato kaitos ir biologinės įvairovės nykimo keliamus iššūkius; pabrėžia, kad tiek ES, tiek NATO turėtų daugiau investuoti į žaliąsias technologijas, siekdamos pagerinti karinį veiksmingumą, tuo pačiu kuo labiau mažinant aplinkosauginį pėdsaką ir vengiant dar didesnės žalos ekosistemoms;

39. pripažįsta, kad kosmosas yra ypatingos svarbos sritis ir kad naujos technologijos suteikia galimybę sparčiai jį panaudoti kaip vieną iš gynybos sričių; pripažįsta, kad dėl to atsiranda ir ES ir NATO bendradarbiavimo galimybių, ir iššūkių transatlantiniam saugumui; pripažįsta, kad NATO veikimas kosminėje erdvėje priklauso nuo jo narių kosmose esančios įrangos, pabrėždamas, kad būtina stiprinti bendradarbiavimą remiantis esamomis ES programomis, tokiomis kaip GALILEO ir „Copernicus“; mano, kad ES ir NATO bendradarbiavimas kosmoso srityje galėtų padėti skatinti kosmoso saugumo standartus ir geriausią tarptautinės bendruomenės patirtį, užtikrinant abipusę naudą komunikacijos, navigacijos ir žvalgybos srityse; pabrėžia, kad ES ir NATO turi stengtis užkirsti kelią ginklavimuisi kosmose; atkreipia dėmesį į didėjančią kosmoso saugumo ir palydovų svarbą, pabrėžia, koks svarbus ES palydovų centras, ir paveda šiai agentūrai analizuoti ES ir valstybių narių palydovų saugumą ir (arba) pažeidžiamumą kosmoso šiukšlių, kibernetinių išpuolių ir tiesioginio raketinio išpuolio atvejais bei pateikti atitinkamą ataskaitą;

40. pripažįsta didėjančią strateginę tolimosios Šiaurės ir Arkties regionų ir jų politinių, ekonominių, aplinkosauginių ir saugumo aspektų svarbą ir pripažįsta ES ir NATO koordinavimo Arktyje svarbą; pabrėžia, kad Arktis ir toliau turi likti taikaus bendradarbiavimo zona, ir ragina imtis pasitikėjimo stiprinimo priemonių, kad būtų išvengta veiksmų, kuriais siekiama padidinti karines pajėgas regione; pažymi, kad Arkties taryba įgaliota stiprinti konstruktyvų dialogą ir darnų vystymąsi; primena ES prašymą suteikti stebėtojos statusą Arkties taryboje, primena, kad šiuo metu ES atnaujina savo Arkties politiką, ir pakartoja savo raginimą stiprinti bendradarbiavimą su visais Arkties partneriais dvišaliu ir regioniniu lygmenimis, įskaitant Arkties taryboje, Barenco jūros Europos ir Arkties taryboje ir Šiaurės dimensijos partnerystėse visais bendro intereso klausimais; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti laivybos laisvę tolimojoje šiaurėje; primena bendradarbiavimo Arkties regione parlamentinį aspektą, be kita ko, per Arkties regiono parlamentarų nuolatinį komitetą (SCPAR), kuriame dalyvauja Europos Parlamentas;

41. teigiamai vertina ES ir NATO glaudų bendradarbiavimą COVID-19 pandemijos metu; pabrėžia svarbų NATO sąjungininkų ir ES valstybių narių ginkluotųjų pajėgų vaidmenį kai kuriose šalyse COVID-19 pandemijos metu ir palankiai vertina karinę pagalbą civilinės paramos operacijoms, visų pirma lauko ligoninių dislokavimui, pacientų transportavimui, įrangos pristatymui ir platinimui; skatina ES ir NATO iniciatyvas, kuriomis siekiama palengvinti tarpvalstybinį karinių logistikos pajėgumų naudojimą kovojant su tokiomis ekstremaliomis situacijomis ir sudarytų sąlygas geresniam koordinavimui, taip pat stiprinti sinergiją, solidarumą ir paramą; pabrėžia, kad reikia didinti ES ir NATO pasirengimą cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės gynybos (ChBRB) srityje; yra įsitikinęs, kad bendromis ES ir NATO pastangomis kovoje su COVID-19 krize tiesiogiai prisidedama prie mūsų visuomenių atsparumo stiprinimo; pabrėžia, kad COVID-19 pandemija parodė iššūkius, kuriuos mūsų dabartiniam atsparumui kelia ardomosios ekstremaliosios situacijos, ypač netradicinio pobūdžio ekstremaliosios situacijos, pvz., pandemijos ir gaivalinės nelaimės; susirūpinęs pažymi, kad

COVID-19 krizė turėjo neigiamą poveikį ne tik visuomenės sveikatai ir ekonomikai, bet ir saugumui, nes paspartino geopolitines varžybas ir padidino netikrumą, pvz., dėl tiekimo grandinių nepertraukiamumo, ir tai turėjo ilgalaikių padarinių Europos ir tarptautiniam saugumui ir stabilumui; ragina stiprinti ES ir NATO bendradarbiavimą siekiant geriau spręsti netradicines ekstremaliąsias situacijas, ir jis turi apimti COVID-19 pandemijos metu įgytą pratybų patirtį, reguliarias mokymo pratybas, kuriomis siekiama labiau parengti sąjungininkus numatyti ir geriau valdyti gamtos ir žmogaus sukeltas nelaimes ir kaupti avarinės įrangos bei būtinų išteklių atsargas;

Metas įgyvendinti ES gynybos užmojus

42. yra įsitikinęs, kad valstybės narės turi dėti daugiau pastangų, kad atitiktų ES plačių užmojų lygį ir pagerintų ES gebėjimą veikti su pajėgesniais, dislokuojamais, sąveikesniais ir tvaresniais kariniais ir civiliais pajėgumais ir pajėgomis, kurie suteiktų ES galimybę ryžtingiau prisidėti prie transatlantinio saugumo, kartu suteikiant jai galimybę siekti strateginio savarankiškumo ir sudaryti sąlygas palaipsniui kurti Europos gynybos sąjungą pagal ES sutarties 42 straipsnį, jei Europos Vadovų Taryba vienbalsiai taip nuspręstų; pabrėžia, kad strateginis savarankiškumas stiprina transatlantinį saugumą ir jį užtikrinant jokiu būdu nesiekiama dubliuoti priemonių ir išteklių ar atsiriboti nuo NATO ar ją susilpninti, o iš tiesų siekia papildyti NATO pastangas ir pajėgumus ir su jais sąveikauti; kartu pabrėžia, kad ES strateginis savarankiškumas apima ne tik gynybos pajėgumų plėtojimą, pagrįstą stipria ir nepriklausoma Europos gynybos pramonine ir technologine baze (EGPTB), bet ir institucinius gebėjimus, kad ES galėtų veikti, kai įmanoma, su partneriais, ypač su NATO, ir, jei reikia, nepriklausomai; mano, kad šios didesnės Europos pajėgumų plėtojimo pastangos sudarys sąlygas ES prisiimti didesnę atsakomybę už Europos saugumą, įskaitant Europos kaimynystę, bei pasaulinį stabilumą ir geriau propaguoti bendrus ES ir NATO interesus ir vertybes; pabrėžia, kad Europos Sąjunga, turinti strateginę autonomiją, taps transatlantinės sąjungos stiprinimo ramsčiu ir padės veiksmingai bei efektyviai atremti kai kurias pasaulines problemas, kurias reikia spręsti dabar ir artimiausiu metu;

43. tvirtai mano kad, atsižvelgiant į precedento neturintį sunkumų lygį, ES užmojai dėl PESCO ir pajėgumų plėtojimo privalo apimti visą pajėgų rinkinio spektrą; primena, kad ES investicijos į gynybą yra investicijos į visos transatlantinės bendruomenės saugumą, jomis bus užtikrintas teisingesnis transatlantinių NATO partnerių naštos pasidalijimas; pabrėžia, kad reikia spartinti gynybos pajėgumų plėtojimą, kad būtų tinkamai reaguojama į bendras grėsmes; mano, kad ES valstybės narės, ypač 21 bendra ES ir NATO narė, turi veikti nuosekliai ir turėtų apsvarstyti galimybę nustatyti aiškų Europos užmojo, susijusio su pajėgumų plėtojimu NATO, mastą, ypač didinant investicijas į mokslinius tyrimus ir inovacijas ir atsižvelgiant į transatlantinę partnerystę; ragina 21 bendrą ES ir NATO narį taikyti „vieno pajėgų rezervo“ principą paskelbiant vienodą potencialiai turimų pajėgumų rezervą planavimo tikslais ES ir NATO; ragina abiejų organizacijų narius dėti daugiau pastangų siekiant didesnės darnos tarp NATO gynybos planavimo proceso (NDPP) rezultatų ir ES iniciatyvų dėl pajėgumų plėtojimo, ypač didelio poveikio pajėgumų tikslų (DDPT), ES pajėgumų plėtojimo plano ir ES suderintos metinės peržiūros gynybos srityje, kur reikalavimai persidengia, ir vengti nereikalingo dubliavimosi bei geriau reaguoti i naujas grėsmes; pabrėžia svarbų Europos gynybos agentūros (EGA) vaidmenį rengiant ES pajėgumų plėtojimo planą; pabrėžia, kad bet kokioje ES tikslų peržiūroje turi taip pat atsispindėti jos pagrindiniai tikslai ir didelio poveikio pajėgumų tikslai; atkreipia dėmesį į tai, kad tokia peržiūra yra svarbi siekiant visapusiškai pasinaudoti tokių iniciatyvų kaip PESCO teikiamomis galimybėmis; be to, yra įsitikinęs, kad ES turi pagerinti planavimo, mokslinių tyrimų ir pajėgumų plėtojimo ryšį;

44. mano, kad Europos sąjungininkės NATO, prireikus remiamos NATO nepriklausančių Europos partnerių, turėtų siekti užtikrinti tinkamą naštos ir atsakomybės pasidalijimą, siekdamos prisidėti prie tinkamos NATO gynybos planavimo proceso dalies, atsižvelgiant į europiečių svarbą ir vaidmenį aljanse; mano, kad tai vienu metu turėtų papildomą poveikį stiprinant Europos gebėjimą apsiginti ir taip pat padidintų jos veiklos pajėgumus;

45. pabrėžia, kad transatlantinė partnerystė gali būti sėkminga tik tuo atveju, jei visos valstybės narės įvykdys savo įsipareigojimus, įskaitant pažadus dėl investicijų į gynybą, ir imsis abipusės paramos; atkreipia dėmesį į NATO 2 proc. tikslą, dar kartą patvirtintą 2014 m. Velse vykusiame NATO aukščiausiojo lygio susitikime bei įvykdytą kai kurių NATO sąjungininkių, ir pabrėžia, kad šio tikslo siekimas yra investicija į Europos saugumą ir stabilumą, užtikrinant pasirengimą

naujiems pasauliniams išbandymams; taip pat primena įsipareigojimą 20 proc. metinio gynybos biudžeto skirti itin svarbiai mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros sričiai; atkreipia dėmesį į tai, kad naujos grėsmės, tokios kaip kibernetinės ir hibridinės grėsmės, prisideda prie esamų saugumo problemų ir todėl reikalauja papildomų išteklių; atkreipia dėmesį į tai, kad, kaip parodė pandemija, saugumas negali būti vertinamas vien tik pagal išleistą BVP procentinę dalį ir kad vertinant su indėliu susijusias pastangas sustiprinti aljanso bendrą gynybą, reikėtų atsižvelgti ir į daugelį kitų elementų; ragina nemažinti išlaidų gynybai absoliučiais skaičiais dėl ekonominių iššūkių, su kuriais susiduria ES ir NATO narės dėl COVID-19 pandemijos;

46. pabrėžia, kad Europa, kiek tai įmanoma, turėtų žvelgti į šiuos strateginius uždavinius visapusiškai ir nuosekliai, taikydami ES integruotą požiūrį, kuris turėtų būti nuolatos gerinamas taikant geresnius koordinavimo mechanizmus ir vadovavimo struktūras, taip pat atsižvelgiant į naujas grėsmes ir išbandymus, ir tuomet apsvarstyti, kokius pajėgumus jie galėtų plėtoti kartu, o tai galiausiai prisidėtų tiek prie ES valstybių narių indėlio į NATO kolektyvinę gynybą, tuo pačiu metu padidinant jų pajėgumų sąveikumą;

47. pakartoja, kad remia veiksmingą gynybos dokumentų rinkinio direktyvų, atitinkamai susijusių su viešaisiais pirkimais gynybos ir saugumo srityse ir gynybos produktų siuntimu, įgyvendinimą; pabrėžia, kad visapusiškas šių direktyvų įgyvendinimas, dėl kurio ES gynybos politika taptų nuoseklesnė ir būtų skatinama Europos gynybos pramonės plėtra, būtų svarbus žingsnis kuriant Europos gynybos sąjungą; yra įsitikinęs, kad šių direktyvų įgyvendinimas yra veiksmingas būdas kovoti su tebesitęsiančiu Europos Sąjungos su gynyba susijusių produktų vidaus rinkos susiskaidymu, kuris vis dar sukelia nereikalingą dubliavimąsi ir didėjantį valstybių narių gynybos išlaidų neefektyvumą; pabrėžia stiprios, konkurencingos ir novatoriškos Europos gynybos pramoninės ir technologinės bazės (EGPTB), kartu su ES gynybos įrangos rinkos, kurioje visiškai laikomasi vidaus rinkos taisyklių, atsiradimu ir ES bendros pozicijos dėl ginklų eksporto, svarbą; mano, kad tai padidintų Europos saugumą ir geriau aprūpintų abiejų organizacijų narius; ragina toliau dėti pastangas siekiant užtikrinti, kad bendra gynybos rinka veiktų visu pajėgumu; pabrėžia Europos gynybos fondo svarbą telkiant nacionalinius išteklius bendriems moksliniams tyrimams, plėtrai, įsigijimui, viešiesiems pirkimams, priežiūrai ir mokymams svarbą ir ragina nustatyti strateginę ilgalaikę jo projektų finansavimo kryptį; ragina užtikrinti didesnę EGPTB ir pirmaujančių privačiojo sektoriaus veikėjų sinergiją kuriant besiformuojančias dvejopo naudojimo technologijas, pvz., dirbtinį intelektą, kartu užtikrinant sąveiką su kitais subjektais (pilietinės visuomenės nariais, mokslininkais ir kt.); pabrėžia EGA ir NATO bendradarbiavimo svarbą ir pripažįsta ES gynybos pramonės bendradarbiavimo vykdant transatlantinį bendradarbiavimą gynybos technologijų ir pramonės srityje (TADIC) vertę; primena ilgalaikius siekius plėtoti tvirtą transatlantinį bendradarbiavimą gynybos ir pramonės sektoriuje, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos transatlantinei technologinei ir pramonės plėtrai, be kita ko, sprendžiant klausimus, susijusius su tiekimo saugumu, bendru požiūriu į intelektinės nuosavybės teises, tiesiogines užsienio investicijas ir abipusę prieigą prie gynybos rinkų; ragina Komisiją aktyviai bendradarbiauti su NATO siekiant sudaryti palankesnes sąlygas transatlantinei technologinei ir pramonės plėtrai; primena, kad Europos iniciatyvos gynybos srityje papildo NATO iniciatyvas ir jų tikslas – skatinti valstybes nares prisiimti įsipareigojimus gynybos srityje; ragina EGA ir NATO tarptautinį personalą glaudžiai bendradarbiauti;

48. pabrėžia bendrų Europos projektų, tokių kaip Ateities kovinė oro sistema, „Eurodrone“, visapusiškai laikantis tarptautinės teisės, taip pat pagrindinė antžeminė kovos sistema, svarbą ir ragina vykdyti tolesnius plataus užmojo ir apčiuopiamus projektus;

49. palankiai vertina ES ir JAV įsipareigojimą, išreikštą neseniai įvykusiame ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikime, siekti sudaryti administracinį susitarimą tarp EGA ir JAV; ragina sudaryti panašų susitarimą su kitais NATO sąjungininkais, esančiais už ES ribų, ypač atitinkamais atvejais su tais, su kuriais pradėtos stojimo į ES derybos, kartu laikantis visų būtinų apsaugos priemonių ES ir jos valstybių narių saugumo ir gynybos interesams apsaugoti, siekiant stiprinti transatlantinį bendradarbiavimą gynybos srityje, užtikrinant, kad naudojamos karinės technologijos būtų visiškai sąveikios techniniu lygmeniu;

50. palankiai vertina naujosios START sutarties pratęsimą, pagal kurį abiem ją pasirašiusioms šalims suteikiama daugiau laiko deryboms siekiant susitarti dėl naujos ginklų kontrolės priemonės; ragina ES ir NATO stengtis įtraukti kitas valstybes, visų pirma Kiniją; primena, kad reikia stiprinti bendradarbiavimą ir investicijas svarbiausioje oro ir raketų gynybos srityje;

reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad baigė galioti INF sutartis, dėl kurios kilo naujas pavojus visų pirma Europos šalių saugumui; ragina pripažinti ir tinkamai spręsti Europos saugumo problemas; apgailestauja, kad neseniai buvo atsisakyta atviros oro erdvės sutarties;

51. dar kartą patvirtina, kad visapusiškai remia ES ir jos valstybių narių įsipareigojimą laikytis Branduolinio ginklo neplatinimo sutarties, kuri yra branduolinio ginklo neplatinimo ir nusiginklavimo režimo pamatas; pabrėžia, kad reikia imtis veiksmingų branduolinio nusiginklavimo priemonių; pakartoja savo ankstesnį pareiškimą, kad pasaulyje, kuriame nėra branduolinių ginklų ir jie neplatinami, stiprėja tarptautinė taika ir saugumas; primygtinai ragina ES ir NATO siekti plačių užmojų darbotvarkės, kuria siekiama išsaugoti ir stiprinti veiksmingus tarptautinės ginklų kontrolės, nusiginklavimo ir neplatinimo režimus kaip pasaulinio, transatlantinio ir Europos saugumo pagrindą, ir primena, kad reikia tęsti politiką, kuria siekiama sumažinti visų branduolinio ginklo arsenalų apimtį ir nustatyti ribas hipergarsinių raketų naudojimui; reiškia susirūpinimą dėl dabartinių pokyčių ir iniciatyvų Irane, susijusių su urano sodrinimo programa; pakartoja, kad ir toliau remia Bendrą visapusišką veiksmų planą (BVVP), nes tai yra geriausias įmanomas būdas užtikrinti, kad Iranas branduolinės energijos naudojimą naudotų tik taikiems tikslams; palankiai vertina tai, kad atnaujintos derybos, ir ragina visas šalis vėl pradėti visapusiškai laikytis reikalavimų;

52. ragina ES ir jos institucijas, remiantis integruoto požiūrio pagrindu, formuojant politiką ir plėtoti tiek bendrą saugumo ir gynybos kultūrą, kad būtų atsižvelgiama į ypatingą valstybių narių saugumo ir gynybos politikos pobūdį, tiek strateginį požiūrį, kuris visų pirma turėtų būti taikomas sprendimams prekybos, tiekimo grandinės valdymo, investicijų tikrinimo, vystomojo bendradarbiavimo, infrastruktūros, judumo ir skaitmeninių technologijų srityse; šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į tai, koks svarbus strateginis kelrodis; akcentuoja, kad tokiose srityse, kaip hibridinės ir kibernetinės grėsmes, taip pat kovoje su dezinformacijos kampanijomis, ES institucijos yra gerai pasirengusios rengti bendrus atsakus; į tai atsižvelgdamas džiaugiasi 2020 m. gruodžio mėn. priimtu Sąjungos saugumo dokumentų rinkiniu (angl. Security Union Package) ir mano, kad tai geras pirmas žingsnis, o po jo reikia skubiai imtis tolesnių veiksmų; atkreipia dėmesį į pasiūlymą dėl TIS 2 direktyvos;

53. pabrėžia karinio mobilumo svarbą užtikrinant greitą pajėgų judėjimą ES viduje ir už jos ribų, nes tai svarbu veiksmingai ir prevencinei gynybai; ragina ES ir jos valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant toliau mažinti procedūrines kliūtis kariniam mobilumui; palankiai vertina tai, kad ES turi lemiamą vaidmenį didinant karinį mobilumą ir reikalauja gerokai daugiau pastangų įgyvendinant šį projektą, ypač vykdant PESCO, tačiau taip pat skatinant valstybes nares plėsti savo pramonines bazes tam, kad būtų siūlomi konkurencingi projektai, atitinkantys ES bendro finansavimo reikalavimus; ragina didinti ES ir įvairių susijusių subjektų sinergiją; akcentuoja, kad veiksmai visais valdžios lygmenimis, įskaitant ES institucijas, valstybes nares ir NATO, yra būtini siekiant sėkmingų rezultatų karinio mobilumo srityje; ragina apsvarstyti veiksmų planą, kuriame dėmesys būtų sutelktas į bendrus ES ir NATO interesus karinio mobilumo srityje, didinant užmojus tokiose srityse, kaip skaitmeninimas, transporto infrastruktūros ir sistemų kibernetinis atsparumas, taip pat galimybes naudotis dirbtinio intelekto sprendimais karinio mobilumo tikslams; mano, kad įgyvendinant šį projektą matoma, jog ir ES ir NATO bendradarbiavimas turi pridėtinės vertės, ir esama įrodymų, kad ES priemonėmis ir kompetencija galima prisidėti prie NATO kolektyvinės gynybos; palankiai vertina tai, kad daug ES lėšų buvo paskirstyta bendradarbiavimu grindžiamiems gynybos projektams, nepaisant to, kad jie neatitiko pradinių užmojų; primena, kad 38 iš 46 dabartinių PESCO projektų atitinka NATO gynybos planavimo prioritetus ir sveikina potencialų trečiųjų šalių dalyvavimą tokiuose projektuose, laikantis atitinkamo Tarybos sprendimo nuostatų;

Plataus užmojo partnerystės kūrimas

54. visiškai pritaria neseniai paskelbtame NATO komunikate pateiktam pareiškimui, kad Europos Sąjunga išlieka unikalia ir svarbia NATO partnere; atsižvelgdamas į tai, dar kartą išreiškia tvirtą įsitikinimą, kad ES ir NATO santykiai turi stiprėti ir pasiekti tikrai strateginį lygmenį, kad būtų išnaudotas visas partnerystės potencialas, remiantis jau pasiekta precedento neturinčia pažanga ir siekiant bendro tikslo – sukurti tikrus organizacijų tarpusavio santykius; ragina reguliariai rengti specialius aukščiausiojo lygio susitikimus, kuriuose dalyvautų visi NATO ir ES valstybių ir vyriausybių vadovai, kad būtų išlaikomas pasitikėjimas ir sutarimas aukščiausiu lygmeniu, ir pateikia ilgalaikę ES ir NATO partnerystės tarybos viziją; taip pat skatina diskusiją apie tai, kaip sukurti nuolatinę ES gynybos ministrų tarybą, kuri turėtų glaudžiai bendradarbiauti su NATO gynybos ministrais, vykstant jų posėdžiams; pabrėžia, kad šiuo atveju reikia vadovautis įtraukties principu;

2021 m. liepos 7 d., trečiadienis

55. dar kartą pabrėžia įtraukties principą ir skatina rengti daugiau bendrų neformalių posėdžių, taip pat bendrus ES ir NATO institucijų vadovų pareiškimus ir pranešimus; pakartoja savo ankstesnius raginimus ES ir NATO reguliariai rengti platesnio užmojo bendras pratybas, remiantis jau esamomis lygiagrečiomis ir suderintomis pratybomis (PACE), užtikrinant visų valstybių narių ir sąjungininkių dalyvavimą, nes tai padėtų stiprinti abipusį ES ir NATO sutarimą ir toliau stiprintų darbuotojų tarpusavio bendradarbiavimą; ragina intensyviau įtraukiu ir nediskriminaciniu būdu keistis įslaptinta ir neįslaptinta informacija būsimų pratybų metu, nes tai pirmas žingsnis siekiant užtikrinti keitimąsi informacija realių krizių metu;

56. ragina visas nares dėti pastangas siekiant sudaryti Kipro ir NATO saugumo susitarimą;

57. palankiai vertina pažangą, padarytą rengiant 74 bendrus pasiūlymus dėl veiksmų; vis dėlto mano, kad, siekiant užtikrinti visapusišką įgyvendinimą, reikalinga didesnė politinė parama; be to, ragina daryti pažangą įgyvendinant pavyzdinius projektus, pvz., besiformuojančių ir perversminių technologijų ir degalų papildymo ore srityje, sukurtų pagal sėkmingų projektų modelį, kaip antai karinio mobilumo srityje, siekiant padidinti atsakomybę ir užtikrinti, kad bendradarbiavimas būtų labiau apčiuopiamas ir orientuotas į rezultatus;

58. pabrėžia, kad ES ir NATO turi koordinuoti kovos su terorizmu pastangas, geriau dalindamosi žvalgybos informacija tarp valstybių narių ir NATO sąjungininkių, ypač skirdamos dėmesį geresniam bendram informuotumui apie padėtį pagrindinėse srityse, įskaitant atsirandančius saugius uostus ir teroristų naudojimąsi besiformuojančiomis ir perversminėmis technologijomis, taip pat hibridinėmis taktikomis;

59. pripažįsta, kad, atsižvelgiant į institucinius apribojimus, ES ir NATO bendradarbiavimas daugiausia vyksta neformaliu ir techniniu darbuotojų lygmeniu, kartais apribojant aktyvų visų valstybių narių ir sąjungininkių dalyvavimą; mano, kad šiais apribojimais yra pažeidžiamas transatlantinis ir Europos saugumas, be kita ko, dėl galimo NATO struktūrų prieigos blokavimo vykdant ES BSGP operacijas; mano, kad tokia padėtis yra netvari, todėl primygtinai ragina visus suinteresuotuosius subjektus geranoriškai bendradarbiauti siekiant rasti sprendimą, pagal kurį bendradarbiavimas taptų formalesnis ir nuspėjamesnis visais lygmenimis, siekiant sukurti tikrus ir tvirtus organizacijų tarpusavio santykius; palankiai vertina diskusijas dėl būsimų ES karinių vadovavimo pajėgumų, kurie turi būti sąveikūs ir suderinti su NATO, siekiant užtikrinti veiksmingiausius vieno pajėgų rezervo operacinius pajėgumus;

60. akcentuoja, kad būtina vėl stiprinti sąjungininkių vienybę, solidarumą ir sanglaudą; atkreipia dėmesį į rimtus sąjungininkių ginčus rytinėje Vidužemio jūros regiono dalyje; džiaugiasi, kad NATO sukūrė deeskalavimo mechanizmą; primena savo susirūpinimą dėl to, kad Turkija įsigijo Rusijos raketų S-400 sistemą; pabrėžia, kokios svarbios tolesnės pasitikėjimo stiprinimo priemonės, grindžiamos dialogu ir abipuse pagarba; yra labai susirūpinęs dėl Turkijos, strategiškai svarbios kaimynės ir NATO sąjungininkės, elgesio; ragina Turkiją vengti tolesnių provokacinių ir destabilizuojančių veiksmų ir ragina ją vykdyti užsienio, saugumo ir vidaus politiką, kuri atitiktų ES šalies kandidatės ir NATO sąjungininkės įsipareigojimus ir lūkesčius;

61. atkreipia dėmesį į tai, kad tiek ES, tiek NATO yra grindžiamos bendrais demokratijos principais; primena, kad Šiaurės Atlanto sutartis yra tiesiogiai susijusi su JT chartija; ragina NATO reikalauti, kad jos nariai visapusiškai laikytųsi visų JT chartijos straipsnių; pabrėžia, kad transatlantinei partnerystei reikalingos ne tik stiprios karinės pajėgos, bet ir stiprios bei atsparios visuomenės; pabrėžia tvirtų demokratinių pagrindų, grįstų pagarba taisyklėmis grindžiamai tarptautinei tvarkai, ir tvirtos transatlantinės partnerystės abipusiškai stiprinantį ryšį, kuris tik sujungdamas šiuos du elementus gali užtikrinti mūsų demokratijos ilgaamžiškumą; pritaria J. Bideno administracijos pateiktai idėjai dėl visuotinio demokratinių valstybių aukščiausiojo lygio susitikimo; ragina dėti daugiau pastangų siekiant atsižvelgti į jaunesniųjų kartų siekius ir sudaryti veiksmingas galimybes jaunimui dalyvauti mūsų demokratiniuose procesuose, taip pat aiškiai pristatyti jaunimui mūsų visuomenei kylančius strateginius sunkumus, kad užtikrintų jo dalyvavimą sprendžiant šiuos itin svarbius klausimus ir tai, kad jis aktyvai remtų mūsų bendras pastangas;

62. primena, kad „Eurobarometro“ tyrimuose didesnis ES vaidmuo saugumo ir gynybos srityje buvo nurodytas kaip ES piliečių prioritetas; siūlo, kad į klausimus, susijusius su ES ir NATO bendradarbiavimu, saugumu bei gynyba apskritai būtų atsižvelgta per būsimą Konferenciją dėl Europos ateities siekiant užtikrinti, kad žmonių balsas būtų išgirstas;

63. pabrėžia proaktyvios, veiksmingos ir skaidrios komunikacijos ES ir už jos ribų svarbą ir ragina atitinkamus NATO ir ES darbuotojus dar glaudžiau bendradarbiauti strateginės komunikacijos srityje, ypač kiek tai susiję su kova su dezinformacija, užsienio šalių kišimusi ir kibernetinėmis atakomis strategiškai svarbiose srityse, pavyzdžiui, Vakarų Balkanų ir Rytų partnerystės šalių; ragina geriau dalytis informacija nustatant hibridines atakas, kad būtų padidintas gebėjimas reaguoti; tačiau primygtinai reikalauja, kad ir ES, ir NATO išlaikytų savo atitinkamus nepriklausomus pajėgumus; pritaria idėjai įsteigti nepriklausomus kompetencijos centrus, kurie studijuotų strategiškai svarbiuose regionuose vartojamas užsienio kalbas;

64. pabrėžia parlamentinės diplomatijos svarbą ir pakartoja savo ankstesnius raginimus stiprinti NATO parlamentinės asamblėjos vaidmenį; rekomenduoja, kad NATO parlamentinės asamblėjos Nuolatinis komitetas Europos Parlamento delegacijos NATO parlamentinėje asamblėjoje statusą padidintų iki visateisio statuso, atspindėdamas ES ir NATO bendradarbiavimo svarbą; ragina surengti bendrą Parlamento Užsienio reikalų komiteto ir JAV Atstovų Rūmų Užsienio reikalų komiteto posėdį, siekiant aptarti bendras saugumo grėsmes transatlantinei partnerystei ir tai, kaip glaudesnis ES ir NATO bendradarbiavimas galėtų padėti su jomis kovoti;

65. palankiai vertina tai, kad 2020 m. gruodžio 15 d. NATO Generalinis Sekretorius pirmą kartą dalyvavo Komisijos narių kolegijos posėdyje, taip perdavęs tvirtą abipusio įsipareigojimo stiprinti NATO ir ES partnerystę žinią; giria NATO generalinį sekretorių J. Stoltenbergą už jo vadovavimą ir pasiryžimą plėtoti ES ir NATO santykius, kurie atitinka ES vadovų iškeltus užmojus ir prioritetus;

o

o o

66. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos išorės veiksmų tarnybai, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai, NATO generaliniam sekretoriui, Europos gynybos agentūrai, ES ir NATO valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir NATO parlamentinei asamblėjai.